Őszi falevelek

Lehullott egy falevél
Szelek hátán útra kél
Hegyen-völgyön átrepül
Ha elfárad, lecsücsül
Elszunyókál, szendereg
Aztán jönnek új szelek
Libeg, pörög, messze száll
Világ végén majd megáll

Fúj a szél

Sim-sum, fúj a szél,
Ez a kis fa, jaj, de fél,
Minden ága megremeg,
A levele lepereg.
Ej, haj, semmi baj,
Újra zöldül majd a gally.

Piros alma

Piros alma, de kerek,
Kóstoljuk meg, gyerekek!
Ugye édes, ugye jó?
Nekünk hozta Ősz-anyó.

Gomba

Gomba, gomba, gomba,
Nincsen semmi gondja
Ha az eső esik rája,
Nagyra nő a karimája
Az eső csak neveti,
Van kalapja, teheti

Dombon törik a diót

Dombon törik a diót, a diót

Rajta meg a mogyorót, mogyorót.

Tessék kérem megbecsülni,

És egy kicsit lecsücsülni,

Csüccs!

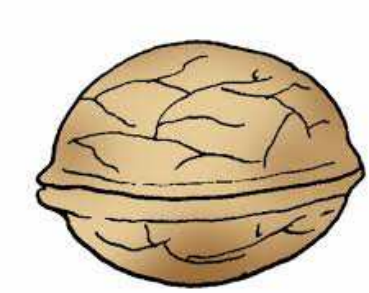

Kemény dió, mogyoró

Kemény dió, mogyoró,

Kis mókusnak ez való.

Odújába elrakja,

Télen elropogtatja.

Lipem, lopom a szőlőt

Lipem, lopom a szőlőt

Elaludt az öreg csősz

Furkós bot a kezébe

Vaskalap a fejébe

Csukás István: Sünmese

Tüskéshátú sün barátom,

Merre jártál, mondd, a nyáron?

Itt az ősz, a lomb lehullt már,

Most látlak, hogy előbújtál.

Körmöd kopog, eliramlasz,

Vigyázz, itt a tél, te mamlasz!

De a sün nem jön zavarba,

Belebújik az avarba.

Tarbay Endre: Ősz-anyó

Kontyos-kendős Ősz-anyó
söpröget a kertben,
vörös-arany falevél
ripeg-ropog, zörren.
Reggel, este ruhát mos,
csupa gőz az erdő,
mosókonyha a világ,
a völgy mosóteknő.

Csoóri Sándor: Dióbél bácsi

Ki lakik a dióhéjban?
Nem lakhat ott bárki,
csak Dióbél bácsi.
Ha rácsapsz a dióhéjra
kinyílik a csontkapuja,
és cammogva előmászik
vén Dióbél bácsi,
csak a szádat tátsd ki!